

Sắc Hoa Ti Gòn

TTKH

Một mùa thu chết mỗi hoàng hôn
 Nhật cánh hoa rơi chẳng thấy buồn
 Nhuộm ánh nắng tà qua mái tóc
 Tôi chờ người đến với yêu đương

Người ấy thường hay vuốt tóc tôi
 Thở dài trong lúc thấy tôi vui
 Bảo rằng “Hoa dáng như tim vỡ
 Anh sợ tình ta cũng vỡ thôi.”

Thuở ấy nào tôi đã hiểu gì
 Cánh hoa tan tác của chia ly
 Cho nên cười đáp: “Mà hoa trắng
 là chút lòng trong chẳng biết suy”

Đâu biết lần đi một lỗ làng
 Dưới trần gian khi trót yêu đương
 Người xa xăm quá tôi buồn lắm
 Trong một ngày vui pháo nhuộm đường

Từ đấy thu rồi thu lại thu
 Lòng tôi còn giá đến bao giờ
 Chồng tôi vẫn biết tôi thương nhớ
 Người ấy cho nên vẫn hững hờ

Tôi vẫn đi bên cạnh xuân đời
 Ái ân lạt lẽo của chồng tôi
 Mà từng thu chết, từng thu chết

Vẫn giấu trong tim một bóng người

Buồn quá hôm nay xem tiểu thuyết
 Thấy ai cũng ví cánh hoa xưa
 Nhưng hồng tựa trái tim tan vỡ
 Và đỏ như màu máu thấm pha

Tôi nhớ lời người đã bảo tôi
 Một mùa thu trước rất xa xôi
 Đến nay tôi hiểu thì tôi đã
 Làm lỡ tình duyên cũ mất rồi

Tôi sợ chiều thu phớt nắng mờ
 Chiều thu hoa đỏ rụng chiều thu
 Gió về lạnh lẽo chân mây vắng
 Người ấy sang sông đứng ngóng chờ

Nếu biết rằng tôi đã lấy chồng
 Trời ơi! Người ấy có buồn không?
 Có thăm nghĩ đến loài hoa vỡ
 Tựa trái tim phai tựa máu hồng?

TTKH